

botine. Aceste manifestări, menite parcă să-i mențină prestigiul în propriii săi ochi, iau însă o întorsătură ridicolă în momentul când, pentru a-și masca bunătața, actorul ambulant face gesturi largi, vădit teatrale, și mimează o generozitate de mare nobil. Dar tocmai de aceea, fondul sufleteșc al personajului este cu atât mai subliniat, iar interpretul (doar pe alocuri prea exagerat) reușește să redea cu autenticitate nu numai esența eroului, ci și stilul epocii sale.

La aceasta, replica pe care — cu discreția unui umor de cea mai bună calitate — i-o dă Paul Sava, în rolul celui alt actor ambulant Arcadie Sciastlivțev (la premieră juca Jules Cazaban), vine să completeze cuplul, creînd atmosfera necesară desfășurării acțiunii. Paul Sava, dozîndu-și cu mare grijă gestul și tonul, punctează când și când broderia momentelor scenice, cu o culoare în care nuanța e tare, fără a fi stridentă. Este de relevant, în special, apariția lui în scena în care Ghenadie Nesciastlivțev reușește să-i smulgă banii negustorului de păduri Vosmibratov. Față de tonul patetic și gestul larg desfășurat al jocului lui Septimiu Sever, timiditatea și puținătatea glasului lui Paul Sava aduc o notă de contrast care, în afară de faptul că realizează din plin umorul, creează în ritmul spectacolului echilibrul necesar.

Dintre actorii intrați mai de curînd în roluri se mai află Sorin Gabor (în locul lui Mircea Balaban) și Dumitru Onofrei (în cel al lui Dan Nasta), interpretîndu-i pe cei doi vecini ai Raisai Pavlovna, moșierii Milonov și Bodaev. Ne aducem aminte că acum opt ani, aceste personaje — menite, în structura piesei, să completeze portretul pe care autorul îl face clasei satirizate — aflaseră în interpretii lor posibilități de caracterizare foarte vii. De data aceasta, contribuția noilor actori este oarecum la periferia spectacolului. Sorin Gabor și-a compus o mască rigidă, lipsită de

forță sugestivă, iar Dumitru Onofrei se străduiește — prin grimase forțate — să creioneze un tip insuficient aprofundat, și deci conturat doar în liniile exterioare, fără putere de a releva și datele lăuntrice ale personajului. Grimasele — tocmai prin aceasta — în loc să caracterizeze personajul, rămîn gratuite, inutile. Și este păcat că acești doi actori n-au aflat la predecesorii lor, sau la actorii care interpretează celelalte personaje episodice, că și în roluri mici se pot realiza creații remarcabile. Ne gîndim, de pildă, cu cită migală lucrează Marietta Rareș rolul bătrînei Ulita, sau cu cită discreție rostește replicile Gheorghe Iliescu (Iacheul Carp).

Am vrea să ne oprim cîteva clipe asupra modului în care se achită de rolul său, Ileana Predescu.

Interpretînd-o pe Axiușa, nepoata bogatei Raisa Pavlovna, Ileana Predescu a găsit în tolba posibilităților ei actoricești unele prospețime și naivitate, mîndrie și curaj, gingășie și tinerețe, toate pe măsura copilei sărace și îndrăgostite, care se vede roaba prejudecăților și banilor celor de care depinde. Interpreta, care, — în cîteva alte roluri — a alunecat pe o linie oarecum tehnicistă, mai puțin autentic simțită, a jocului, de data aceasta s-a păstrat fidelă sensibilității cu care a cucerit sufragiile publicului la primii ei pași în teatru.

Dacă am făcut aceste cîteva notații pe marginea celui de al... (atîtea sute și încă cîteva zeci) spectacol cu *Pădurea*, este pentru că ne bucurăm faptul de a constata cu cită dăruire artistică, cu cită conștiințiozitate profesională, cu cită dragoste pentru public, colectivul Teatrului Municipal păstrează tinerețea și valoarea artistică a spectacolelor sale.

Fie ca această notație să însemne un stimul și pentru alte colective teatrale.

Liana Maxy

TEATRE IN DEPLASARE

ASEMENEA TURNEE TREBUÎE SĂ SE REPETE

În intervalul de timp care a urmat deschiderii festive a stagiunii, cu prilejul sărbătoririi celei de a XV-a aniversări a Elberării, și pînă la inaugurarea propriuzisă a noii stagiuni, Teatrul Național „I. L. Caragiale” din București a între-

prins un turneu cu piesele *Revizorul*, *Bădăranii* și *În Valea Cucului* la Tg. Mureș, Cluj, Oradea, Baia Mare, Satu Mare, Sibiu și Orașul Stalin.

Interesul deosebit — cu care a fost împinată în aceste importante centre culturale și economice ale patriei noastre, evoluția ansamblului primei noastre scene — aureolat de prestigioasele succese do-

bindite în țară și peste hotare — s-a reflectat atât în entuziasma primire de care s-a bucurat din partea oamenilor muncii, din localitățile vizitate, cât și în emoționantele manifestații de simpatie și prețuire prilejuite de fiecare apariție în scenă, fiecare lăsare de cortină.

O dovadă grăitoare a proporțiilor interesului cu care a fost așteptat acest turneu o constituie — printre altele — concludenta scrisoare pe care colectivul artistic bucureștean a primit-o din partea unui spectator :

„Stimați oaspeți,

Vestea sosirii dv. la Satu Mare m-a prins în concediu. Bucuria îmi este atât de mare, că m-am și reîntors pentru bilete. A vedea un spectacol cu solii artei noastre naționale merită să întrerupi concediul ! Vă felicit și vă aștept. Un spectator (ss) Pușcașu”.

Prima etapă a turneului s-a desfășurat la Tg. Mureș, unde oamenii muncii români și maghiari, înfrățiți în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră, au ținut să-și primească oaspeții cu mare bucurie, fiind mândri să le arate minunatele lor realizări pe drumul făuririi unei vieți noi și fericite. După ce colectivul teatral bucureștean — impresionant ca valoare și număr (venise doar cu un tren special compus din șapte vagoane) — a prezentat în condiții de premieră, cu o meticuloasă grijă pentru calitate, spectacolele din program, a fost invitat să viziteze noile și remarcabile realizări industriale, urbanistice și culturale ale vechiului oraș de pe Mureș. O impresie deosebită au lăsat oaspeților fabrica de mobilă, care produce zilnic 150 de dormitoare, marea fabrică de zahăr, cartierul de vile muncitorești ș.a. Actorii bucureșteni au fost de asemenea oaspeți ai colegilor lor de la Teatrul Secuiesc de Stat din Tg. Mureș ; au vizitat Institutul de Teatru „Szentgyörgyi István”, ale cărui roade în formarea noilor cadre actricești sînt cu adevărat demne de laudă ; iar în cinstea lor, Teatrul de păpuși a prezentat un spectacol deosebit de îngrijit cu piesa *Pungața cu doi bani*, după basmul lui Ion Creangă.

La Cluj — a doua etapă a turneului — succesul spectacolelor l-a egalat pe cel de la Tg. Mureș. Un moment impresionant a fost acela cînd marile scriitor sovietic Boris Polevoi — de asemenea oaspe al Clujului — a venit în culise, ținînd să-și exprime prețuirea pentru măiestria întregului colectiv al Naționalului. Cu osebire a apreciat Boris Polevoi, punerea în scenă originală, interesantă și captivantă, deosebita talentelor actricești — care

s-au întrecut pe ele înseși în interpretare — ca și textul comediei *În Valea Cucului*, care l-a cucerit prin caracterul ei popular.

Spectacolele prezentate la Baia Mare, în fața unui parter de muncitori — mineri — pe piepturile cărora străluceau distincțiile acordate pentru succesele dobîndite în muncă, au fost de asemenea mult aplaudate. Ziarul local „Pentru socialism”, într-un articol consacrat acestui eveniment artistic, scria printre altele : „Mulțumim actorilor bucureșteni pentru clipele de emoție artistică dăruite și ținem să-i asigurăm că nu-i vom uita”.

La Satu Mare, actorii Teatrului Maghiar de Stat din localitate au prezentat în cinstea confracților lor din Capitală — creatorii ai rolurilor la premiera bucureșteană — un reușit spectacol cu *Mielul turbat*. La sfîrșitul reprezentației, actorii bucureșteni s-au urcat pe scenă și au felicitat călduros pe talentații interpreți și pe înzestratul lor regizor, Farkas István.

Unul din momentele cele mai mișcătoare ale turneului s-a petrecut la sfîrșitul spectacolului cu *În Valea Cucului* pe scena Teatrului de Stat din Oradea. În semn de omagiu și de prețuire, asupra întregului colectiv bucureștean a început să cadă o ploaie neîntreruptă de petale de trandafiri. Opt coșuri mari încărcate cu petale fuseseră așezate în taină pe „pasarelele” scenei, iar de acolo opt mașiniști au început să le cearnă asupra interpreților, în chipul în care se trucează în teatru ninsoarea.

La Sibiu, muncitorii care au asistat la spectacolele Naționalului i-au invitat pe actori să-i viziteze la locurile lor de producție, unde i-au întâmpinat cu o emoționantă atenție.

Spectacolele prezentate pe scena noului sediu al Teatrului de Stat din Orașul Stalin — o adevărată bijuterie arhitectonică — au încheiat în chip prestigios acest turneu.

Ecourile trezite de ansamblul Teatrului Național în acest fructuos turneu impun ca o necesitate înscrierea, cu regularitate, în programul său de activitate, a unor astfel de manifestații. Această necesitate este dictată nu numai de interesul, entuziasmul, dragostea și bucuria cu care au fost întâmpinați pretutindeni actorii primei noastre scene — care au deschis noi orizonturi vieții culturale în orașele regiunilor țării —, ci și de bogata experiență pe care colectivul Teatrului Național din București a putut-o el însuși culege în localitățile vizitate.

T. Zamfir